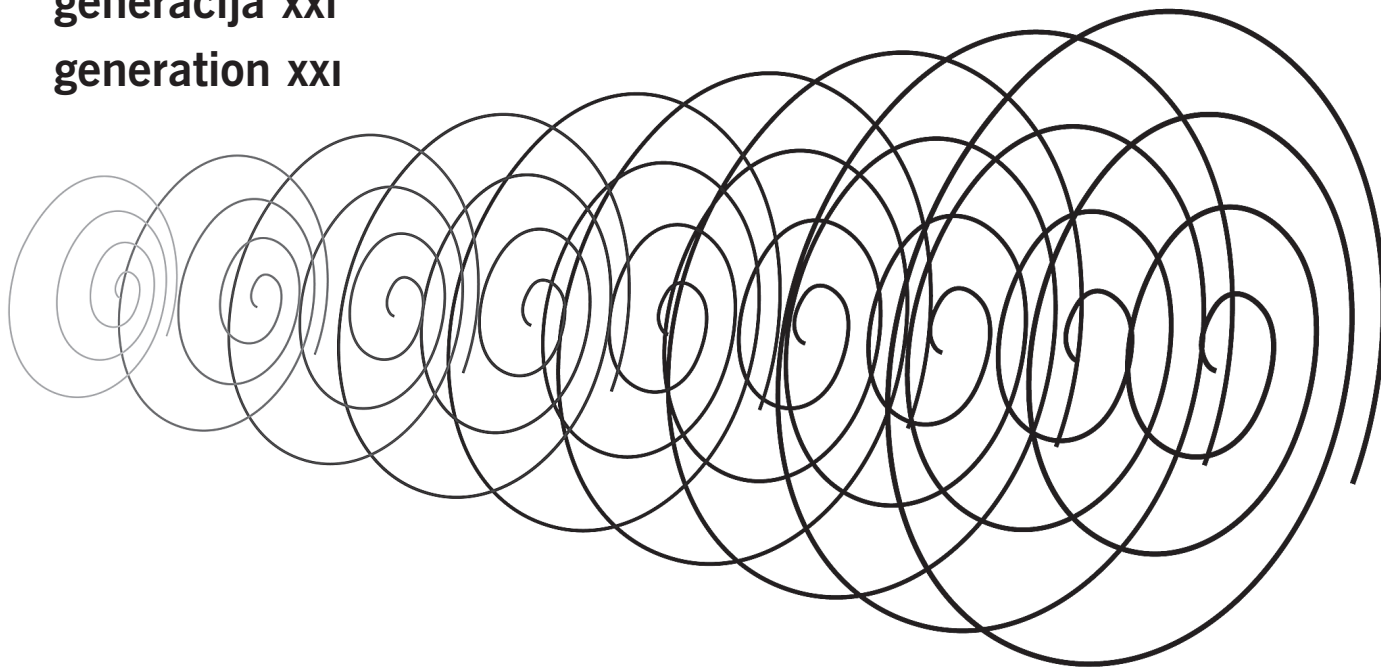

sandra križić roban

generacija XXI generation XXI

▼ Nedavno obilježena četrdeseta godišnjica izlaska *Života umjetnosti* podsjetila je na neke značajne suvremene pojave na umjetničkom polju, o kojima se u časopisu pisalo. U njihovoj problematizaciji, interpretaciji i kontekstualizaciji sudjelovali su povjesničari umjetnosti i likovni kritičari raznih generacija koji su pojedinačno pridonijeli afirmaciji, kako samih likovnih pojava, tako i časopisa u širim kulturnim krugovima.

Vrlo je vjerojatno da nas je upravo okrugla obljetnička brojka potakla na to da u novom broju predstavimo mladu generaciju povjesničara umjetnosti i likovnih kritičara (starosne dobi do 31 godine) čiji su nam načini promišljanja i raznovrsnost angažmana zanimljivi i inovativni. Iako su na listi isprva bila i dvojica kolega, naposljetku je priloge napisalo osam kolegica posvećenih, kako ćemo vidjeti, raznorodnim pojavama, uglavnom suvremene umjetnosti u Hrvatskoj.

Interes za mladu generaciju kritičara pripomaže njihovoj prepoznatljivosti u nacionalnim i međunarodnim okvirima. Teme kojima se bave temelje se na konceptualnoj i neokonceptualnoj umjetničkoj praksi, društvenopolitički uvjetovanim akcijama i radikalnim eksperimentima, kao i emancipaciji pojedinih medija (slikarstva, fotografije). U njihovom fokusu nisu nužno mladi umjetnici već autori raznih generacija, vokacija i medija izražavanja čije radove suradnice u ovom broju

● The recent celebration of the 40th anniversary of publishing *Život umjetnosti* has made us recall certain significant contemporary phenomena in the field of art, which the journal has been taking into consideration. Their problematization, interpretation, and contextualization has engaged art historians and art critics belonging to several different generations, who have contributed, each in his or her own way, to the affirmation of artistic phenomena and art journals in wider cultural circles.

It is perfectly possible that it was precisely the round anniversary number that motivated us to present in this issue the younger generation of art historians (the oldest being 31 years of age), whose ways of thinking and versatility of engagement seemed interesting and innovative. Even though two of our male colleagues were included in the list at first, eventually all the contributions were written by eight female colleagues, who dedicated their attention, as we shall see, to some very different phenomena of predominantly Croatian contemporary art.

Our interest for the work of our younger generation of art critics contributes to their recognition at home and on the international level. The topics they are dealing with refer to the conceptual and neo-conceptual artistic practice, to the socially and politically determined actions and

tumače svjesne tradicije i važnosti institucionalne kritike, odnosno otvorenosti simboličkog prostora umjetnosti i komunikacije njezinih sadržaja.

Posve je izvjesno da se suvremena umjetnost događa u bitno izmijenjenim globalnim društveno-povijesnim okolnostima, koje je potrebno čitati na drugačiji način od onih radova nastalih između 50-ih i 70-ih godina. Zbog razlika u strukturi individualnih i kolektivnih identiteta, potrebe da se problematiziraju odnosi lokalnog i globalnog i uobičajene tranzicijske dvojbe, kao i dekonstrukcije ideološkog naslijeđa prethodnih razdoblja, nastaju analize diskurzivnih i nediskurzivnih aspekata te procesa modifikacije percepcije recentnih vizualnih fenomena, kao i pojedinih ranijih umjetničkih pojava. U tome aktivno sudjeluju nove generacije povjesničarki i povjesničara umjetnosti čije će stavove i interese biti zanimljivo provjeriti za neko vrijeme. ▽

radical experiments, as well as to the emancipation of certain media (painting, photography). They do not necessarily focus on young artists, but on those belonging to various generations, vocations, and media. In this issue, our authors have interpreted their ways of expression in awareness of the tradition and the importance of institutional critique, of the openness of symbolic space in art and in the communication of its themes.

It is quite clear that contemporary art has been occurring today in significantly changed, global social and political circumstances, which need to be read in a different way than those between the 1950s and 1970s. The structural differences between individual and collective identities, the need to problematize the relationship between the local and the global - and to formulate the doubts of transition - and the deconstruction of the ideological heritage from previous periods have resulted in analyses of both discursive and non-discursive aspects, as well as in the processes of change in the perception of both recent visual phenomena and some of the earlier artistic practices. Younger generations of art historians have been participating most actively in that process and it will be very interesting to take a look at their attitudes and interests after a period of time. ○

